

Окрім того, представлені результати реалізації запропонованого підходу на кафедрі менеджменту ХНАДУ у 2019-2020 навчальному році, які показують дієвість запропонованого підходу в сучасних умовах.

Література:

1. Профессии и сферы деятельности, которые могут стать актуальными после 2025 года. *ВТБ* : веб-сайт. URL: <https://vtbrussia.ru/tech/komu-v-budushchem-zhit-khorosho/> (дата звернення: 29.10.2020).
2. Догадайло Я. В. Навички менеджерів, найбільш затребувані у 2025 році ринком праці. *Взаємозв'язок освіти, науки та виробництва – основа ефективного навчального процесу* : збірн. матер. Всеукр. наук.-метод. конф., 17 квіт. 2020 р. Харків: ХНАДУ, 2020. С. 360–364. URL: <http://dl.khadi.kharkov.ua/course/view.php?id=1167> (дата звернення: 19.10.2020).
3. Третьякова І.В., Дубас Н.В. Метод студентських проєктів – ефективна технологія навчання. *Всеукраїнська науково-методична інтернет-конференція, присвячена Дню заснування закладу освіти*: матер. Всеукр. наук.-метод. інтерн.-конф., 15 жовт. 2019 р. Черкаси : Видавець Ольга Вовчок, 2019. С. 288–291.
4. Зайцева В.П. Організація самостійної позааудиторної роботи студентів на заняттях з хірургії. *Всеукраїнська науково-методична інтернет-конференція, присвячена Дню заснування закладу освіти*: матер. Всеукр. наук.-метод. інтерн.-конф., 15 жовт. 2019 р. Черкаси : Видавець Ольга Вовчок, 2019. С. 267–272.

УДК 378.147

ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ ЯК МЕТОД ОСВІТНІХ ІННОВАЦІЙ

*Євченко В.В., к.е.н, доцент,
Lysenko_veronika@ukr.net*

Харківський торговельно-економічний інститут КНТЕУ

Соціально-економічні зміни та інформаційний розвиток всього світового співтовариства потребує перегляду сформованих традицій системи освіти. Ця тенденція проявляється у вигляді протиріч між необхідністю засвоєння людиною нових сфер знань і труднощами їх засвоєння в повному обсязі. У зв'язку з цим актуальними питаннями розвитку вітчизняної освіти в умовах інтеграції в світовий освітній простір є розвиток креативного мислення, впровадження наукових досягнень у відповідність з їх потребою, створення можливостей для перевтілення студента в суб'єкт власної діяльності. Бо тільки спеціаліст з якісною освітою зможе стати активним учасником економічного, соціального і культурного розвитку суспільства.

Актуальними питаннями освітньої політики України є покращення професійної підготовки спеціалістів, кардинальне оновлення науково-методичної системи освіти, удосконалення форм і методів навчання, скорочення розривів між реальним рівнем підготовки спеціалістів і запитами роботодавців, забезпечення безперервності освіти, аналіз закордонного досвіду в освіті. У зв'язку з тим, що наша країна вибрала демократичний шлях розвитку, підвищується роль суспільства в прийнятті рішень.

В епоху інформаційних технологій спеціаліст мусить бути творчою особистістю, що засвоїла основи комп'ютерної техніки, вільно використовує можливості новітніх технологій, здатна самостійно вести науково-дослідницьку роботу і здійснювати діагностичний аналіз своєї роботи. По цій причині для сучасної системи освіти особливо важливо використовувати педагогічні інновації, ефективно і правильно використовувати в навчально-виховному процесі інтерактивні методи.

Слово «interactiv» складається з двох слів: «inter», що в перекладі з англійської мови означає «спільно», «між»; «act» – «дія». Таким чином, інтерактивні методи побудовані на підставі взаємовідносин «хто навчає» і «кого навчають», створюють умови для спільної діяльності.

Відмінністю інтерактивних методів навчання від методів традиційного навчання є використання життєвого досвіду, розкриття особистісних і професійних здібностей через аналіз і систематизацію інформації. Шляхом інтерактивних методів студенти засвоюють наступні знання, кваліфікацію, навички та вміння, а саме:

- розвиток критичного мислення, рефлексивних здібностей;
- аналіз і оцінка власних ідей і дій;
- самостійне розуміння, всебічний аналіз і вміння відбирати інформацію;
- самостійне формування нового знання;
- участь в дискусіях, відстоювання своєї думки;
- прийняття рішення і вирішення складних питань.

Тому в процесі інтерактивного навчання студенти повинні бути готові до наступних дій:

- 1) спільна робота;
- 2) активність з позиції сприйняття, комунікативності і соціальності.

В процесі інтерактивного навчання студент вчиться формулювати, правильно передавати та обґрунтовувати свою думку,

вести дискусію, слухати інших, поважати і рахуватися з іншими думками і точками зору.

На практиці, у педагогічному процесі вищої школи, застосовуються різні форми організації навчання, виховання та розвитку студентів. Традиційно основною формою навчання є лекції. З цього приводу в літературі зустрічаються неоднозначні думки щодо необхідності проведення лекцій, як форми заняття. Прихильники традиційної дидактики вбачають її переваги, а опоненти цієї теорії натомість висувують протилежні аргументи, стверджуючи що прийшов час усвідомити, що лекція, як загальноаудиторна форма роботи, є найменш ефективною серед інших форм навчання студентів у вищій школі. Натомість досвід показує, що повна відмова від лекцій знижує науковий рівень підготовки, порушує системність і рівномірність роботи студентів продовж семестру. А підкреслені недоліки значною мірою можуть бути подолані правильною методикою і раціональною побудовою подачі матеріалу, який викладається. Тому вважаємо, що потрібно застосовувати такі методи, які підвищують ефективність лекцій, але при цьому не заважатимуть досягти поставленої мети. Прикладом оновленого лекційного процесу може бути застосування інтерактивних методів, а саме короткі включення в лекційний процес, за допомогою яких студенти зможуть проявити різні види активності [1].

Так, інтерактивні методи навчання – це є необхідністю сьогодення, але не менш важливим є правильне і раціональне залучення даної методики викладання в загальноосвітній процес. Тому важливим питанням, а, в більшості випадків, і проблемою є підготовка викладачів до використання інтерактивних методик на практиці. Переважна більшість викладачів проходили підготовку в системі освіти ще за часів Радянського Союзу, тобто теоретично і практично не готові до запровадження таких технологій і потребують самі проходження тренінгів або семінарів. Сьогодні є скоріше виключення ніж закономірністю проходження реальних курсів підвищення кваліфікації викладачами, отримання грантів і проходження стажування за кордоном. На нашу думку саме це є реальним досвідом і тими новими знаннями, які можуть привнести новий подих у застарілу систему викладання у вищій школі. Звичайно, ніхто не знімає відповідальності з держави через відсутність фінансування, але питання залишається відкритим і сьогодні необхідно залучати додаткові ресурси у підвищення

кваліфікації викладачів, бо на даний момент лише самомотивація є тією рушійною силою, яка штовхає викладачів готувати проекти і приймати участь у різних міжнародних програмах. В Україні катастрофічно не вистачає інформації і залучення передового світового досвіду у систему навчання вищої школи, тож ще раз підкреслюємо, що ефект від використання інтерактивних прийомів при навчанні у вищій школі буде максимальним лише за умови, коли сам викладач глибоко усвідомить суть і необхідність такої роботи, при цьому врахує вікові особливості та рівень розвитку студентів.

Література:

1. Кононенко Ю.С. Використання інтерактивних методів у процесі викладання економічних дисциплін / Ю.С. Кононенко // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://acup.poltava.ua/files/Kononenko.pdf>.

УДК 378.147

**МОТИВАЦІЙНА СКЛАДОВА ЯК ОСНОВНИЙ КОМПОНЕНТ
ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ**

*Кофанов І.В., викладач,
irinaser86@gmail.com*

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Останніми роками в психолого-педагогічній науці і практиці питанням мотивації навчальної діяльності приділяється особлива увага, оскільки це впливає на якість навчальної діяльності. Переважання у середовищі сучасної молоді зовнішніх, утилітарних мотивів веде до того, що учіння набуває формального характеру, відсутній творчий підхід, самостійна постановка навчальних цілей. Відомо, що саме негативне або байдуже відношення до учіння може бути причиною низької успішності або неуспішності студента або учня.

Однією з найбільш актуальних проблем сучасної освіти є побудова такого процесу учення, який міг би бути основою самотворення мотиваційної сфери студентів та учнів. У дослідженнях присвячених вивченню студентського віку в основному розглядаються питання пов'язані з віковими та індивідуальними особливостями студентів (Т. Корнілова, Є. Григоренко, Р. Бугаєвський), залежності професійних переваг студентів від їх індивідуально-типологічних особливостей (В. Морошин, І. Соколов, Г. Котвицкий) Розглядаються також питання професіоналізації